

บทที่ 2

ประวัติความเป็นมาและการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของสิ่งลามก

การแสดงออกในเรื่องทางเพศของมนุษย์ถือเป็นปรากฏการณ์หนึ่งของสังคมที่มีมาตั้งแต่ในยุคโบราณและค่อย ๆ วัฒนาการขึ้นมาเรื่อย ๆ การแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องทางเพศในยุคเริ่มแรกนั้น จะเน้นในรูปของการนำเสนอทางศิลปะ เช่นรูปปั้น ภาพวาด ภาพเขียน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการแสดงรูปร่างทางกายภาพของมนุษย์ทั้งเพศหญิงและเพศชาย แต่ยังไม่มีการแสดงออกถึงเนื้อหาในรูปแบบเกี่ยวกับเรื่องทางเพศที่ชัดเจนอันถือว่าย่อยเป็นวัตถุหรือสิ่งของลามกที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของสังคมและถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายเช่นในปัจจุบัน

ในบทนี้ผู้เขียนได้ทำการศึกษาถึงประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก ที่เกิดขึ้น ดังนี้

2.1ความเป็นมาเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก

นักโบราณคดีที่ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวัฒนธรรมของมนุษย์ในยุคต่างๆ ได้ค้นพบว่ามนุษย์ในยุคน้ำแข็งมีการประดิษฐ์รูปปั้นอวัยวะเพศชาย¹ ซึ่งอาจถือได้ว่ารูปปั้นดังกล่าวเป็นการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกขึ้นเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ต่อมาได้มีการค้นพบว่าในยุคกรีกก็ได้มีการผลิต ภาพเขียน รูปปั้น ที่เข้าข่ายเป็นวัตถุหรือสิ่งของลามกจำนวนมาก โดยมีการวาดรูปภาพแสดงการร่วมเพศลงใน ถ้วย ไห หรือภาชนะที่ใช้ในครัวเรือน ต่อมาในยุคฟื้นฟู(Renaissance) หรือยุคคริสต์ศตวรรษที่ 15 - 16 ได้มีการวาดภาพเปลือยและภาพการร่วมเพศในอริยาบทต่างๆของมนุษย์ไว้ตามโบสถ์วิหารต่างๆมากมาย ส่วนในประเทศอินเดียและเนปาล จะมีการแกะรูปสลักด้วยหินหรือด้วยไม้เป็นรูปการร่วมเพศทำต่างๆอย่างวิจิตรพิสดารมากมาย ตั้งแต่ทำทางการร่วมเพศตามปกติ จนกระทั่งถึงการร่วมเพศกับสัตว์ การร่วมเพศหมู่ ฯลฯ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกของชาวเอเชียในยุคแรก

การเขียนบรรยายเกี่ยวกับเรื่องทางเพศในรูปของภาพวาด ภาพเขียน และบทประพันธ์ต่างๆที่เข้าข่ายเป็นวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นได้ดำเนินต่อเนื่องกันมาหลายศตวรรษ ตามที่กล่าวมา แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะเผยแพร่ออกไปสู่สาธารณชนได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วเนื่องมีข้อจำกัดในด้านการผลิต แต่นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 เป็นต้นมาด้วยเทคโนโลยีทางการพิมพ์ที่ทันสมัย

¹ John B. McConahay, Pornography the Symbolic Politics of Fantasy, Law and Contemporary Problems, vol.51(1988):31 - 36.

สมัยขึ้น ทำให้วัตถุหรือสิ่งของลามกในรูปของหนังสือสามารถแพร่หลายออกไปได้อย่างรวดเร็ว และขยายขอบเขตการจัดจำหน่ายออกไปได้อย่างกว้างขวางกว่ายุคที่ผ่านมา

การผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก (pornography) ได้อุบัติขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อต้นทศวรรษ 1960 เมื่อมีการตีพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ จำนวน 3 เล่ม คือ La puttana errante, L'Ecole des filles และ Satyna Sotadiea (Foxon) ต่อมาหนังสือดังกล่าวได้ถูกนำไปแปลเผยแพร่ในภาษาหลักของโลกอีกหลายภาษาและได้ถูกนำมาเป็นแบบอย่างของหนังสือลามกประเภทอื่นๆ สิ่งที่บรรจุอยู่ในหนังสือเหล่านั้นคือการบรรยายเรื่องราวรักร่วมเพศระหว่างสตรี (Lesbianism) รักร่วมเพศระหว่างชาย (homosexual) การร่วมประเวณีกับสัตว์ (Sodomy) การชักจูงให้ร่วมประเวณี (Seduction) การร่วมประเวณี (Copulation) การทารุณกรรมโดยใช้แส้โบยตี (Flagellation) การแสวงหาความสุขทางเพศโดยการทำร้ายผู้อื่น (Sadism) การกระทำทางเพศที่เป็นการล่วงละเมิดต่อหลักศีลธรรมอันดี (amorality) งานที่ปรากฏดังกล่าวนี้จะเป็นงานที่ปราศจากคุณค่าทางศิลปะ อีกทั้งเป็นงานที่ไร้ซึ่งความรู้สึกในคุณค่าของอารมณ์และความรักของมนุษยชาติ²

ตั้งแต่ปีค.ศ.1960 เป็นต้นมาวัตถุหรือสิ่งของลามกส่วนใหญ่ที่พบกันทั่วไปนั้นจะอยู่ในรูปของสิ่งตีพิมพ์ โดยมีการตีพิมพ์กันอย่างแพร่หลายในเมืองใหญ่ๆ ของยุโรป เช่น ปารีส บรัสเซล โรม และนิวยอร์ก ในระยะแรกนั้นวัตถุหรือสิ่งของลามกที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์จะมีรูปภาพประกอบเพียงเล็กน้อย แต่ในเวลาต่อมาเมื่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีทางการพิมพ์ก้าวหน้ามากขึ้นก็มีการตีพิมพ์รูปภาพประกอบเนื้อเรื่องมากขึ้นด้วยเช่นกัน เมื่อมีการพัฒนาคุณภาพทางการพิมพ์มากขึ้นทำให้สามารถผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกในราคาถูกลง ผู้ผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามก จึงสามารถกระจายสินค้าออกไปสู่สาธารณชนได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น วัตถุหรือสิ่งของลามกจึงเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคมทุกระดับ ผลที่ตามมาคือทำให้สังคมเริ่มให้การยอมรับว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกที่แพร่หลายอยู่นั้นเป็นสินค้าประเภทหนึ่งที่ผู้ชายทั่วไปสามารถซื้อหามาไว้ในครอบครองได้อย่างเสรี³

ประเทศเดนมาร์กและสวีเดนเป็นประเทศที่ประสบกับปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกพร้อมๆกัน โดยในปี ค.ศ.1969 ทั้งสองประเทศได้ยกเลิกกฎหมายการห้ามจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกเฉพาะบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วเท่านั้น ทำให้วัตถุหรือสิ่งของลามกในประเทศดังกล่าวเป็นสิ่งถูกกฎหมายที่สามารถจำหน่ายได้อย่างเสรีแก่บุคคลทุกเพศทุกวัย ในเวลาต่อมาประเทศเดนมาร์กและสวีเดนจึงเป็นประเทศหลักในการเป็นผู้ผลิตและส่งออกวัตถุหรือสิ่งของลามก ในรูปแบบของนิตยสาร และภาพยนตร์ 8 มม.และวัตถุหรือสิ่งของลามกทาง

² Berl kutchinsky , obscenity and pornography , encyclopedia of crime and justice ,(newyork : A division of maemilla) , p. 1078.

³ Ibid.,p.1078

เพศอื่นๆอีกมากมาย นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาวัตถุหรือสิ่งของลามกจึงได้มีการผลิตและเผยแพร่เข้าไปในประเทศต่างๆทั่วโลก

ตอนต้นของปี ค.ศ. 1970 วัตถุหรือสิ่งของลามก ได้กระจายไปสู่ประเทศอื่นๆในแถบสแกนดิเนเวีย และประเทศในยุโรปตอนกลาง ช่วงปลายของปี ค.ศ.1970 วัตถุหรือสิ่งของลามกได้กระจายไปสู่ประเทศทางยุโรปตอนใต้ ส่วนในประเทศสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์นั้น วัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นสิ่งที่ได้รับความนิยมมากแม้ว่าจะมีราคาแพงเพราะเป็นสินค้านำเข้าและเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายก็ตาม จนกระทั่งปี ค.ศ.1980 เกือบทุกประเทศในซีกโลกตะวันตกล้วนแต่ได้รับอิทธิพลของวัตถุหรือสิ่งของลามกกันแทบทั้งสิ้น และต่อมาวัตถุหรือสิ่งของลามกประเภทต่างๆได้ถูกนำเข้าไปยังจำหน่ายในประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แคนาดา และประเทศอื่นๆอีกหลายประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากการผสมผสานถ่ายทอดทางวัฒนธรรมของสังคมประเทศต่างๆเป็นไปอย่างรวดเร็วเป็นเหตุให้วัตถุหรือสิ่งของลามกที่แพร่หลายในประเทศหนึ่งสามารถแพร่กระจายเข้าไปสู่อีกประเทศหนึ่งได้โดยง่าย⁴

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้วัตถุหรือสิ่งของลามก สามารถแพร่หลายไปสู่ประเทศต่างๆได้อย่างรวดเร็วก็คือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านการผลิตสื่อต่าง ๆ เช่นการพิมพ์นิตยสารภาพสีที่มีคุณภาพแต่มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง แต่ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกก็คือ แนวความคิดเสรีนิยมเกี่ยวกับการแสดงออกทางพฤติกรรมเพศที่ถือว่าเรื่องทางเพศเป็นเรื่องของสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล (Liberalized view of sexual behavior) หรือที่เรียกว่ายุคแห่งการปฏิวัติทางเพศ (sexual revolution) อีกทั้งบุคคลทั่วไปในซีกโลกตะวันตกก็เริ่มมีทัศนคติเอนเอียงไปในทางยอมรับว่าสื่อต่างๆที่เป็นเครื่องกระตุ้นความต้องการทางเพศเป็นสัญลักษณ์แห่งความก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จึงควรที่จะมีการผ่อนปรนการบังคับใช้กฎหมายที่ควบคุมสื่อทางเพศเหล่านี้และรัฐควรจะเคารพสิทธิส่วนบุคคลในการแสดงออกในเรื่องทางเพศด้วย

วัตถุหรือสิ่งของลามกที่ปรากฏในรูปแบบของนิตยสารนั้นเริ่มแรกจะมีการตีพิมพ์ภาพเปลือยที่เปิดเผยร่างกายส่วนต่างๆและอวัยวะเพศของสตรี (genitals) ต่อมาก็มีการตีพิมพ์ภาพแสดงการร่วมเพศระหว่างชายและหญิงและจะมีการโฆษณาการขายบริการทางเพศในหนังสือลามกต่างๆ เช่น หนังสือเพลย์บอย (Playboy) และเพนธ์เฮาส์ (Penthouse) ซึ่งหนังสือดังกล่าวนี้ต่างก็แข่งขันกันตีพิมพ์เผยแพร่ภาพลามก โดยมีการตีพิมพ์หนังสือเผยแพร่ออกไปเป็นภาษาต่าง ๆ มากมายหลายภาษา ทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ

การผลิตและเผยแพร่ของวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นได้พัฒนาเจริญเติบโตขึ้นตามรูปแบบของอุตสาหกรรมทางภาพยนตร์ โดยในปี ค.ศ. 1970 ประชาชนในประเทศเดนมาร์กสามารถ

⁴ Ibid., p.1079.

เข้าชมภาพยนตร์ลามกได้ตามโรงภาพยนตร์ทั่วไป ส่วนในประเทศอื่นๆเช่นประเทศฝรั่งเศส การฉายภาพยนตร์ลามกจะต้องได้รับใบอนุญาตจากทางราชการและต้องจ่ายภาษีพิเศษ ส่วนในประเทศสหราชอาณาจักรได้มีการจำกัดการฉายภาพยนตร์ลามกไว้เฉพาะในสถานที่ส่วนบุคคลเท่านั้น แม้ว่าอีกหลายประเทศจะมีการจำกัดขอบเขตการฉายภาพยนตร์ลามกให้ฉายได้เฉพาะในโรงภาพยนตร์ที่กำหนดระดับภาพยนตร์ก็ตาม ภาพยนตร์ลามกก็ยังสามารถแพร่หลายไปสู่ประชาคมโลกได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว⁵

วัตถุหรือสิ่งของลามกที่แพร่หลายอยู่ในปัจจุบันนี้มีอยู่มากมายหลายประเภท ซึ่งจากการศึกษาพบว่าการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกได้วิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ซึ่งแตกต่างจากในสมัยโบราณที่การผลิตวัตถุหรือสิ่งลามกจะมีรูปแบบเป็นเพียงการวาดภาพ ต่อมาก็ได้พัฒนาเป็นการถ่ายภาพ การพิมพ์ การบันทึกภาพยนตร์ วิดีโอ และมีช่องทางการเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆที่พัฒนาขึ้นตามยุคสมัย เช่นสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ โทรทัศน์ โทรทัศน์ วิทยุ เคเบิลทีวี สัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม การส่งภาพและข้อความผ่านระบบคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับมูลค่าการจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกประเภทต่างๆ ที่ได้มี การศึกษาไว้ในต่างประเทศ พบว่าอุตสาหกรรมการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกในสหรัฐอเมริกา เป็นธุรกิจที่สร้างรายได้มหาศาลถึงประมาณ 4-6 พันล้านดอลลาร์ต่อปี ระบบการจำหน่ายสินค้าประเภทนี้จะกระจายตัวอยู่ตามร้านขายหนังสือ ร้านวิดีโอเทป ร้านค้าทั่วไป ทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์ ทางคอมพิวเตอร์ ตู้จำหน่ายหนังสือพิมพ์ ตู้สินค้าหยอดเหรียญ ฯลฯ

ตัวแทนจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามก ได้แก่ ร้านจำหน่ายหนังสือ ตู้ฉายหนัง(peep shows) และการร่วมเพศ (live sex shows) มีการประมาณการว่าปริมาณร้านจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกในสหรัฐอเมริกานั้นมีจำนวนร้านค้าเทียบเท่าร้านขายแมคโดนัลด์ และคาดการณ์ว่า 80 เปอร์เซ็นต์ของวิดีโอเทปลามก ภาพยนตร์ 8 ม.ม. และวัตถุหรือสิ่งของลามกประเภทอื่นๆ รวมทั้งอุปกรณ์ทางเพศต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้นในสหรัฐอเมริกาจะมีการผลิตและจำหน่ายจากเมืองลอสแอนเจลิส นอกจากนี้ยังพบว่าอุตสาหกรรมการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกในสหรัฐอเมริกานั้นมีปริมาณสูงกว่าธุรกิจการผลิตภาพยนตร์และธุรกิจบันทึกเสียงรวมกันเสียอีก โดยปริมาณการพิมพ์และการจำหน่ายของหนังสือ Play boy และ Penthouse เมื่อรวมกันแล้วมีปริมาณมากเป็นสองเท่าของปริมาณการผลิตและจำหน่ายหนังสือพิมพ์ Newsweek และ หนังสือพิมพ์ Time รวมกัน⁶

⁵ Ibid.,p.1080.

⁶ Frankin mark osanka and sara lee johann , source book on pornography ,(DC : lexington book,1992), p.15.

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการกำหนดแบ่งประเภทของวัตถุหรือสิ่งของลามกที่ผลิตและจำหน่ายอย่างแพร่หลายในสังคมของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการกำหนดแบ่งประเภทของวัตถุหรือสิ่งของลามกออกเป็นหลายประเภทดังนี้

(1) ตุ้มนกถ่ายนตร์ (Peep Show Loops) หรือที่เรียกว่าตุ้มนกถ่ายนตร์รูป ทุ้มนกถ่ายนตร์ จะสามารถสร้างรายได้มากกว่า 2 ล้านดอลลาร์ต่อปีให้กับอุตสาหกรรมผลิตสิ่งลามก ตุ้มนกถ่ายนตร์ มีขนาด 3x5 ฟุต ต้นทุนการผลิตราคาประมาณ 25,000 ดอลลาร์ ผู้ชมจะเสียค่าดู 25 เซนต์ ต่อ 2 นาที โดยภาพนตร์ 8 มิลลิเมตรในตู้จะมีความยาวประมาณสิบถึงเก้าสิบนาที ร้านค้าวัตถุลามกจะมีรายได้จากเครื่องเป็ปโซว์รูป มากกว่า 1,500 ดอลลาร์ต่อวัน ซึ่งในปัจจุบันภาพนตร์ในตู้ได้พัฒนาขึ้นจากภาพนตร์ 8 มิลลิเมตรเป็นภาพนตร์จากวีดีโอ⁷

(2) เทปวีดีโอ (Videocassettes) ในปี 1985 ธุรกิจการให้เช่าวีดีโอเทปสำหรับผู้ใหญ่มีรายได้มากกว่า 75 ล้านดอลลาร์(คิดเป็นจำนวน 20 เปอร์เซ็นต์ของตลาดวีดีโอทั้งหมด ซึ่งเพิ่มมากขึ้นกว่า 54 ล้านดอลลาร์จากปี 1984) ในสหรัฐอเมริกามีร้านจำหน่ายวีดีโอเทปประมาณ 190,000 ร้าน และในปี 1987 มีปริมาณเพิ่มขึ้นจำนวน 270,000 ร้าน ผลประโยชน์จากการผลิตและจำหน่ายวีดีโอเทปลามกจะมีมูลค่าประมาณ ปีละ 100 ล้านดอลลาร์ ประมาณการณ์ว่าโรงภาพนตร์ในสหรัฐอเมริกาที่ฉายภาพนตร์ลามกเพียงโรงเดียวสามารถฉายภาพนตร์ลามกมากกว่า 100 รอบต่อสัปดาห์ โดยมีผู้เข้าชมถึง 700 คนต่อรอบ ทางโรงภาพนตร์สามารถจำหน่ายตั๋วเข้าชมได้มากกว่า 2 ล้านดอลลาร์ต่อปี คาดว่ามีบริษัทผู้ผลิตภาพนตร์จำนวน 12 ถึง 24 บริษัทล้วนมีส่วนเกี่ยวพันในการผลิตภาพนตร์ลามกออกจำหน่าย⁸

(3) สิ่งลามกทางโทรศัพท์ (Dial-a-porn) สิ่งลามกทางโทรศัพท์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรกเมื่อลูกค้าโทรศัพท์ไปตามเลขหมายที่โฆษณาให้บริการจะมีข้อความตอบรับที่บันทึกลงในเทปบรรยายเกี่ยวกับการกระทำทางเพศเพื่อให้ผู้รับบริการมีความรู้สึกว่าเป็นขณะนั้น ผู้ให้บริการกับลูกค้ากำลังปฏิบัติการทางเพศกันอยู่ ตัวอย่างเช่น มีการบรรยายเกี่ยวกับการข่มขืน (rape) รักร่วมเพศหญิงกับหญิง (Lesbian sex) รักร่วมเพศชายกับชาย (Sodomy) การร่วมเพศทางทวาร (excretory Functions) การทารุณกรรมทางเพศ (sodomasochistic abuse) การร่วมเพศระหว่างญาติร่วมสายโลหิต (incest) การร่วมเพศระหว่างคนกับสัตว์ (bestiality) และการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ประเภทที่สองเมื่อลูกค้าโทรศัพท์ไปตามเลขหมายที่โฆษณาให้บริการจะมีเสียงตอบรับจากผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการจะเริ่มสนทนาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศกับผู้รับบริการ เพื่อให้ผู้รับบริการทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จากการศึกษาพบว่าบริษัทที่จัดตั้งขึ้นในนิวยอร์กเพียงแห่งเดียวสามารถให้บริการสื่อลามกทางโทรศัพท์มากกว่า 8 แสนครั้งต่อวัน และจะ

⁷ Ibid.p.15.

⁸ Ibid.p.16.

มีบริการโทรศัพท์สายด่วนเฉพาะลูกค้าชั้นพิเศษประมาณ 5 แสนครั้งต่อวัน เฉพาะองค์การโทรศัพท์ของนิวยอร์กจะให้บริการเกี่ยวกับกิจการดังกล่าวถึง 96 ล้านครั้งในปี 1985 และสร้างรายได้แก่ธุรกิจการให้บริการประเภทนี้ถึง 56 ล้านดอลลาร์ต่อปี⁹

(4)สิ่งลามกทางนิตยสาร (Pornographic Magazine) สิ่งลามกทางนิตยสารในสหรัฐอเมริกา มียอดจำหน่ายถึง 20 ล้านเล่มต่อเดือน จากการสำรวจเมื่อเดือนกรกฎาคม 1986 นิตยสาร Penthouse และ Playboy มียอดจำหน่ายรวมกันถึง 24 ล้านเล่มต่อปี สิ่งลามกทางนิตยสารสามารถวางจำหน่ายได้อย่างเสรีในสหรัฐอเมริกา โดยมีหัวหนังสือต่างกัน 50,000 ถึง 60,000 ชื่อ ซึ่งต่างก็เป็นหนังสือที่แสดงออกถึงเรื่องทางเพศอย่างชัดเจน และจะมีการผลิตนิตยสารฉบับใหม่กว่า 100 เรื่องปรากฏเพิ่มขึ้นตามแผงภายใน 1 เดือน จากการสำรวจร้านจำหน่ายหนังสือลามกจำนวน 16 ร้านใน 16 เมืองหลักในเขตตะวันออกของสหรัฐพบว่ามีหนังสือมากกว่า 2,300 ชื่อที่วางจำหน่ายในร้านเพียงร้านเดียว นอกจากนี้นิตยสารลามกเหล่านั้นมีช่องทางจำหน่ายปลีกโดยวิธีอื่นๆ อีก เช่น การสั่งซื้อทางไปรษณีย์ การจำหน่ายผ่านตัวแทนขาย ตามงานแสดงหนังสือ ตามร้านค้าและร้านหนังสือทั่ว ๆ ไปอีกด้วย¹⁰

(5)อุปกรณ์เครื่องช่วยทางเพศ (Sexual Enhancers) The Institute of the Advanced Study of Human Sexuality ศึกษาพบว่าการผลิตอุปกรณ์เครื่องช่วยทางเพศประเภทต่าง ๆ ถึง 5,000 ประเภทในสหรัฐอเมริกา ซึ่งรายการจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกเหล่านั้นจะปรากฏผ่านสื่อขายสินค้าทางไปรษณีย์ อุปกรณ์ทางเพศที่บุคคลทั่วไปใช้กันอยู่นั้นจะมีการขายตามร้านเซกส์ช็อป(Sex Shop) อาทิเช่นอวัยวะเพศชายเทียม(penis rings) สิ่งกระตุ้นทางเพศต่างๆ (stimulators) ยาปลุกเช็กส์ (aphrodisiacs) สารเสพติด (inhalants) ตุ๊กตาทอง (inflatable dolls) และอุปกรณ์ของตำรวจและนักสืบต่าง ๆ ซึ่งบุคคลที่ชอบใช้ความรุนแรงทางเพศ (sodomasochistic)จะใช้สิ่งเหล่านั้นเป็นเครื่องกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ¹¹

(6)หนังสือปกอ่อน (paperback Books) สิ่งลามกประเภทหนังสือปกอ่อนจะบรรจุรายละเอียดการบรรยายพฤติกรรมทางเพศอย่างชัดเจน โดยมีช่องทางจำหน่ายในทุกๆที่ เช่นร้านจำหน่ายหนังสือทั่วไป และการจำหน่ายทางไปรษณีย์ ซึ่งหนังสือประเภทนี้ได้รับความนิยมกันอย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกา คณะกรรมการ The Attorney General's Commission on Pornography รายงานว่ามีการประมาณการว่าปริมาณหนังสือดังกล่าวได้มีการตีพิมพ์กันอย่างมากมายนับตั้งแต่ปี 1986 เป็นต้นมา คณะกรรมการ The Commission on Obscenity and Pornographyประมาณการว่าในแต่ละปีจะมีการผลิตหนังสือเหล่านี้ขึ้นประมาณ 5 พันเรื่อง¹²

⁹ Ibid.p.16.

¹⁰ Ibid.p.17.

¹¹ Ibid.p.17.

¹² Ibid.p.17.

(7) สิ่งลามกทางเคเบิลและดาวเทียม (Cable and Satellite Television) จากการศึกษาพบว่าในปี 1983 คนอเมริกันกว่า 2 ล้านคนได้บอกรับเป็นสมาชิกโทรทัศน์เคเบิลที่มีการแพร่ภาพเกี่ยวกับภาพยนตร์ลามก ประมาณการกันว่าธุรกิจโทรทัศน์เคเบิลได้แพร่ภาพไปถึงครอบครัวอเมริกันกว่า 40 ล้านคนในปี 1986 ผู้ให้บริการสื่อลามกที่ใหญ่ที่สุดได้แก่ช่องของเพลย์บอย (Playboy) ซึ่งมีผู้รับสัญญาณถึง 700,000 ครอบครัว และโทรทัศน์รับสัญญาณดาวเทียม (satellite networks) ได้แพร่ภาพสื่อลามกไปถึงสมาชิก 50,000 ครอบครัว¹³

(8) สิ่งลามกทางระบบคอมพิวเตอร์ (Computer Pornography) ปัจจุบันมีการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตที่เรียกว่า ไซเบอร์พอร์น (Cyber porn) ซึ่งในปัจจุบันคอมพิวเตอร์สามารถที่จะเป็นสื่อกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนวัตถุหรือสิ่งของลามกได้ถึงบ้านของลูกค้าโดยตรง สมาชิกผู้ใช้บริการระบบคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตสามารถสั่งซื้อวัตถุหรือสิ่งของลามกประเภทต่างๆจากผู้จำหน่ายได้อย่างสะดวก โดยการส่งข้อความการสั่งซื้อวัตถุหรือสิ่งของลามกผ่านคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ภาพยนตร์ลามกและนิตยสารลามกยังได้มีการเผยแพร่รายการโฆษณาผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ (computer Networks) ซึ่งทำให้เด็กและเยาวชนมีสิทธิที่จะเข้าถึงสื่อลามกโดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ได้อย่างสะดวก ทำให้บุคคลที่ต้องการเด็กเพื่อป้าบัตควมใคร่ทางเพศ (pedophiles) สามารถที่จะใช้คอมพิวเตอร์เป็นช่องทางแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเด็กที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้อย่างสะดวก ในระบบคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตยังมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุและสิ่งของลามก ทั้งที่เป็นข้อความ ภาพนิ่ง และภาพวิดีโอโดยเฉพาะภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวประมาณ 450,620 รายการภายในระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งทั้งบุคคลที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่สามารถทำการเรียกข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกเหล่านั้นขึ้นมาดูได้อย่างไม่มีข้อจำกัด¹⁴

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹³ Ibid.p.17.

¹⁴ Ibid.p.17.

2.2 ปัญหาการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก

ปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมของประเทศต่าง ๆ นั้น ขณะนี้นับว่าเป็นปัญหาทางสังคมที่สำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากสังคมโลกในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งยุคข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยรวมทั้งวัฒนธรรมและประเพณีของประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่งสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมประเทศหนึ่ง จึงสามารถที่จะแพร่หลายเข้าไปสร้างปัญหาให้กับสังคมอีกประเทศหนึ่งได้เช่นเดียวกัน ในส่วนนี้ผู้เขียนได้ศึกษาถึงสภาพปัญหาเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่สิ่งลามกทั้งของต่างประเทศ และประเทศไทย ดังนี้

2.2.1 ปัญหาการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในต่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่าประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ประสบกับความรุนแรงของปัญหาการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกมากที่สุดของโลกเนื่องจากสหรัฐเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกวัตถุหรือสิ่งของลามกมากเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นการศึกษาถึงปัญหาการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมต่าง ๆ นั้น จึงควรศึกษาถึงปัญหาเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกที่เกิดขึ้นในสังคมของประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นแม่แบบ เนื่องจากเป็นประเทศที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกมากกว่าประเทศอื่น ๆ

ปัญหาการแพร่หลายของสิ่งลามกนั้น ประเทศต่าง ๆ หลายประเทศที่ได้รับผลกระทบจากวัตถุหรือสิ่งของลามกได้ให้ความสนใจที่จะดำเนินการหามาตรการเพื่อแก้ไขปัญหามาโดยช่วงเวลา 20 ปี ระหว่างกลางทศวรรษ 1960 ถึงกลางทศวรรษ 1980 เป็นช่วงเวลาที่เรียกกันว่า ศักราษแห่งคณะกรรมการสิ่งลามก (The Pornography Commission) หลังจากกว่าสองศตวรรษที่รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ได้ปราศจากความสนใจติดตามสอบสวนถึงสภาพปัญหาเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งลามกอย่างจริงจัง ประเทศต่าง ๆ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามก ดังนี้

1. The U.S. Commission on Obscenity and Pornography หรือที่เรียกว่า the Johnson Commission คณะกรรมการดังกล่าวนี้เป็นคณะกรรมการของประเทศสหรัฐที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นเมื่อ ปี 1967

2. The Attorney General's Commission on Pornography หรือที่เรียกว่า the Meese Commission คณะกรรมการดังกล่าวนี้เป็นคณะกรรมการของประเทศสหรัฐที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นเมื่อ ปี 1985

3.The Home Office Departmental Committee on Obscenity and Film Censership หรือที่เรียกว่า the Williams Committee คณะกรรมการดังกล่าวนี้เป็นคณะกรรมการของประเทศอังกฤษที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นเมื่อ ปี 1979

4.The Committee of Pornography and prositution คณะกรรมการดังกล่าวนี้เป็นคณะกรรมการของประเทศแคนาดาที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นเมื่อ ปี 1983 ¹⁵

ในส่วนนี้ผู้เขียนได้ทำการศึกษาถึงการรายงานผลการศึกษาของคณะกรรมการของต่างประเทศ ที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามก ได้แก่คณะกรรมการ The U.S. Commission on Obscenity and Pornography หรือที่เรียกว่า the Johnson Commission และคณะกรรมการ The Attorney General 's Commission on Pornography หรือที่เรียกว่า the Meese Commission ดังนี้

(ก)การศึกษาของ THE COMMISSION ON OBSCENITY AND PORNOGRAPH

ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ the U.S. Commission on Obscenity and Pornography เมื่อเดือนมกราคม 1968 เพื่อทำหน้าที่ในการสอบสวนถึงระบบการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามก เนื่องจากสภาครองเกรส พบว่าปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกนี้ เป็นปัญหาที่สำคัญระดับประเทศ

คณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการหญิง 2 คน และกรรมการชาย 6 คน กรรมการจากอาชีพ นักกฎหมาย จำนวน 5 คน นักสังคมวิทยา 3 คน ประธานคณะกรรมการคือ วิลเลียม บี ลอคฮาร์ท (William B.Lockhart) มีตำแหน่งเป็นคณบดีของ the University of Minnesota Law School

คณะกรรมการดังกล่าวนี้มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษาค้นคว้าถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุหรือสิ่งของลามกกับพฤติกรรมต่อต้านสังคม ให้คำแนะนำปรึกษา กำหนดมาตรการที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพในการควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามก ศึกษาถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามก

คณะกรรมการได้รับมอบหมายภารกิจในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการผลิตและเผยแพร่สิ่งลามกจำนวน 4 ประการ ดังนี้

- 1.อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ทำการศึกษาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามก และทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อให้คำแนะนำในการกำหนดค่านิยมของวัตถุหรือสิ่งของลามก
- 2.ศึกษาถึงวิธีการในการจัดจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งลามกและเปิดเผยถึงกระบวนการและมูลค่าการจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามก

¹⁵ Charlite L.Bynum,Feminism and pornography : A Newzealand perspecives,Tuland Law Review,Vol.65,1991,p.1135 - 1138.

3. ทำการศึกษาถึงผลกระทบของวัตถุหรือของสิ่งลามกที่มีต่อสาธารณะ เด็ก และความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุหรือสิ่งของลามกกับการก่ออาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านสังคม

4. ให้คำปรึกษาแนะนำในการบัญญัติกฎหมาย มาตรการทางปกครอง หรือให้คำปรึกษาอื่นๆที่คณะกรรมการเห็นสมควร เพื่อการบัญญัติกฎหมายที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมการจัดจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามก แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการริดรอนสิทธิของประชาชนตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ¹⁶

คณะกรรมการได้รายงานผลการประชุมเมื่อ 30 สิงหาคม ค.ศ.1970 โดยคณะกรรมการได้จัดทำสรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกไว้ดังนี้คือ

1. คณะกรรมการได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกแล้วพบว่า มีหลักฐานน้อยมากที่จะพิสูจน์ได้ว่าบุคคลผู้ที่อ่านหรือดูวัตถุหรือสิ่งของลามกแล้วจะถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมหรือมีพฤติกรรมในการก่ออาชญากรรมทางเพศหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

2. คณะกรรมการเสนอว่าควรมีการบัญญัติกฎหมายที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองป้องกันเด็กมิให้ตกเป็นเหยื่อของขบวนการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกและเพื่อป้องกันมิให้เด็กสามารถเข้าถึงวัตถุหรือสิ่งของลามกได้อย่างสะดวก ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ ภาพยนตร์หรือสิ่งต่างๆ

3. คณะกรรมการเสนอว่าควรมีการบัญญัติกฎหมายที่มีสภาพบังคับที่เข้มงวดต่อการเปิดเผยวัตถุหรือสิ่งของลามกต่อสาธารณะ เพื่อป้องกันมิให้บุคคลที่ไม่เต็มใจที่จะรู้เห็นเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกหรือกำหนดมาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุมการจัดจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกทางไปรษณีย์ หรือการโฆษณาตามสื่อสาธารณะต่างๆด้วย

4. คณะกรรมการเสนอว่าควรมีการส่งเสริมให้มีการสอนเรื่องเพศศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งในโรงเรียนระดับประถมและมัธยม¹⁷

(ข) การศึกษาของ THE U.S. ATTORNEY GENERAL COMMISSION ON PORNOGRAPHY

ประธานาธิบดี โรนัลด์ รีแกน ของสหรัฐ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ The U.S. Attorney General Commission On Pornography เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 1985 โดยวิลเลียม เฟรนส์ สมิท (William French Smith) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานของคณะกรรมการ

¹⁶ Gordon Hawkins and Franklin E. Zimring, Pornography in a Free Society, (Cambridge: Cambridge University Press., 1991), p.3-10

¹⁷ Roy L Moore, Mass Communication Law and Ethics, (New Jersey :Lawrence Erlbaum Associates, Inc. 1994), p.506 - 507.

คณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 11 คน กรรมการจากอาชีพนักกฎหมายจำนวน 4 คน และคณะกรรมการอื่นจากสาขาอาชีพต่างๆอีก 5 คน

คณะกรรมการดังกล่าวนี้มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษาถึงรูปแบบและเนื้อหาของวัตถุหรือสิ่งของลามก ผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมของสหรัฐอเมริกา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามก ศึกษาถึงมิติปัญหาของวัตถุหรือสิ่งของลามก ทำการตรวจสอบหาหลักฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุหรือสิ่งของลามกกับพฤติกรรมต่อต้านสังคม ศึกษาถึงบทบาท แนวคิดริเริ่ม ในการให้กระทรวงยุติธรรม หน่วยงานท้องถิ่น มลรัฐ รัฐบาลกลาง สามารถติดตามควบคุมการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามก ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ¹⁸

คณะกรรมการ ได้สรุปผลการประชุมการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามก เมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1986 ไว้ดังนี้คือ

1. ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการควบคุมการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกคือ กฎหมายควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามกในสหรัฐอเมริกาไม่ได้ถูกนำมาใช้บังคับอย่างเคร่งครัด ซึ่งหากมีการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวอย่างจริงจังแล้วจะสามารถยุติอุตสาหกรรมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกได้ภายในเวลาเพียง 2 ปี

2. วัตถุหรือสิ่งของลามกบางประเภทก่อให้เกิดผลที่เลวร้ายต่อบุคคลและสังคม

3. อุตสาหกรรมผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในสหรัฐได้ถูกควบคุมโดยองค์กรอาชญากรรม

4. ควรมีการบัญญัติกฎหมายเพื่อคุ้มครองและช่วยเหลือบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อและได้รับความเสียหายจากวัตถุหรือสิ่งของลามก

5. บุคคลที่ต้องได้รับผลกระทบและตกเป็นเหยื่อของวัตถุหรือสิ่งของลามกมีจริง

6. ประชาชนในประเทศสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่ต่อต้านการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกทางเพศ โดยเฉพาะวัตถุหรือสิ่งของลามกที่แสดงออกเกี่ยวกับการทารุณกรรมทางเพศ¹⁹

นอกจากนี้คณะกรรมการยังได้สรุปจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับการป้องกันการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกไว้ดังนี้

1. ควรมีการบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามกอย่างเคร่งครัดทั้งในระดับมลรัฐและรัฐบาลกลาง

2. ควรห้ามมิให้มีการฉายภาพยนตร์ลามกผ่านระบบเคเบิลโทรทัศน์

¹⁸ Gordon Hawkins and Franklin E. Zimring, Pornography in a Free Society, p.13-

16.

¹⁹ Franklin Mark Osanka And Sara Lee Johann, Sourcebook on pornography ,p. 431.

3.ควรรห้ามการให้บริการข้อความลามกผ่านระบบโทรศัพท์(dial - a - porn)

4.ควรรให้การสนับสนุนและส่งเสริมกลุ่มบุคคลที่ทำการต่อต้าน กลุ่มผู้ที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่ายสิ่งลามกทางเพศรวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดจำหน่ายสิ่งลามกด้วย

5.ควรรส่งเสริมให้มีการต่อต้านการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกในทุกระดับกรรมวิธีในการต่อต้านคือมาตรการการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจต่อกลุ่มผู้ที่ทำการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก

6.ควรรยกระดับหน้าที่ในการควบคุมการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกให้มีหน่วยงานระดับสูงคือกระทรวงยุติธรรมของสหรัฐ เป็นหน่วยงานที่เข้ามารับผิดชอบต่อการควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามกโดยตรง

7.ควรรมีบทบัญญัติของกฎหมายในการให้อำนาจรัฐบาลกลางเข้าทำการริบทรัพย์สินของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามก

8.ควรรดำเนินคดีต่อผู้ผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามก รวมทั้งผู้แสดงทั้งชายและหญิงที่เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ลามก โดยใช้กฎหมายควบคุมการค้าประเวณีมาดำเนินการต่อบุคคลดังกล่าว

9.ควรรมีการบัญญัติกฎหมายในการลงโทษแก่ผู้ที่กระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก โดยให้ถือว่าเป็นความผิดออกจากรัจที่มีโทษรุนแรงแทนความผิดลหุโทษที่มีโทษสถานเบา

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการThe U.S. Attorney General Commission On Pornography นี้ ได้รับการสนองรับจากรัฐบาลสหรัฐในการควบคุมสิ่งลามกให้เคร่งครัดเข้มงวดยิ่งขึ้น โดยมีการแต่งตั้งหน่วยงานขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการควบคุมสิ่งลามกโดยเฉพาะในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งทำให้การดำเนินการปราบปรามและฟ้องร้องดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดฐานผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกของสหรัฐมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น²⁰

คณะกรรมการ ได้กำหนดแบ่งแยกประเภทของสิ่งลามกไว้ 4 ประเภทคือ

1.วัตถุประเภทที่แสดงออกเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ (Sexually Violent Materials) คณะกรรมการได้สรุปว่า จากผลการทดลองพบว่าการที่บุคคลได้เห็นวัตถุหรือสิ่งของลามกประเภทที่แสดงออกถึงความรุนแรงในทางเพศอยู่เสมอ จะทำให้บุคคลนั้นมีบุคลิกภาพโน้มเอียงเป็นคนที่มีความผิดกรรมก้าวร้าวรุนแรง โดยเฉพาะต่อเพศหญิง อีกทั้งมีทัศนคติที่เปลี่ยนไป เช่น เห็นว่าคนที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงทางเพศเป็นผู้ที่ยินยอมต่อการถูกทำร้ายทางเพศอย่างเต็มใจและเป็นผู้ยินดีที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศที่รุนแรง

²⁰ Roy L Moore, Mass Communication Law and Ethics, p.507 - 508.

2. วัตถุประเภทที่ไม่แสดงออกเกี่ยวกับความรุนแรงแต่แสดงออกถึงการเหยียดหยาม (Nonviolent Materials Depicting Degradation, Domination, Subordination, Or Humiliation) คณะกรรมการสรุปว่า วัตถุประเภทดังกล่าวนี้ถึงแม้จะไม่แสดงออกถึงความรุนแรง แต่ก็ยังมีผลกระทบที่ร้ายแรงเท่ากับวัตถุประเภทที่แสดงออกถึงความรุนแรงแต่ก็มีได้หมายความว่าบุคคลทุกคนที่ได้เห็นวัตถุประเภทนี้จะต้องเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ก้าวร้าวรุนแรงกันทุกคนเสมอไป เพียงแต่มีความเป็นไปได้ที่บุคคลที่ได้เห็นจะมีทัศนคติโน้มนำไปสู่ความรุนแรง

3. วัตถุประเภทที่ไม่แสดงออกเกี่ยวกับความรุนแรงและไม่แสดงออกถึงการเหยียดหยาม (Non-Violent and Non-Degrading Materials) คณะกรรมการสรุปว่า วัตถุประเภทนี้มีสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อยถ้าเปรียบเทียบกับวัตถุทางเพศประเภทอื่นๆ ที่เผยแพร่อยู่แม้ว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกประเภทนี้จะไม่แสดงออกเกี่ยวกับความรุนแรงและไม่แสดงออกถึงการเหยียดหยามก็ตาม แต่การที่เด็กได้พบเห็นวัตถุหรือสิ่งของลามกเหล่านี้ก็ยังเป็นอันตรายอยู่ดี เพราะเด็กอาจจะมีความคิดที่ผิดในเรื่องทางเพศโดยอาจเข้าใจไปว่าเรื่องทางเพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสาธารณะนอกจากนี้ยังอาจเข้าใจไปว่าเรื่องทางเพศไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนบุคคลและเห็นว่าความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องทางการค้า มิใช่เรื่องของจิตใจหรือศีลธรรมจรรยา เป็นเรื่องที่สามารถแยกออกจากความรักความยินยอมพร้อมใจ และความสัมพันธ์ทางครอบครัว

4. ภาพเปลือย (Nudity) จากความเห็นของที่ประชุมไม่ปรากฏว่ามีคณะกรรมการคนใดเชื่อว่ารูปภาพเปลือยของมนุษย์จะเป็นอันตรายต่อบุคคล แต่คณะกรรมการก็มีความเห็นว่าภาพเปลือยที่แสดงออกในทางเพศที่อยู่ในข่ายประเภทที่กล่าวมาแล้วก็อาจเป็นอันตรายได้

มติที่ประชุมของคณะกรรมการสรุปว่า ผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของรายงานนี้คือการตระหนักว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลและสังคม การศึกษาเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกในครั้งนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อสังคมในการแสวงหามาตรการในการปราบปรามและควบคุมทางกฎหมาย และเป็นการกระตุ้นให้สาธารณชนเกิดความตื่นตัวต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุหรือสิ่งของลามกและร่วมมือกันกำจัดธุรกิจการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกเหล่านี้ให้หมดสิ้นไปจากสังคม²¹

2.2.2 ปัญหาการผลิตและแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในประเทศไทย

ปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกในประเทศไทยนั้นเป็นปัญหาทางสังคมที่รัฐบาลที่ผ่านมามีความสำคัญต่อการรณรงค์เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้มากนัก สังคมไทยเพิ่งตื่นตัวให้ความสนใจกับปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งลามกที่รุนแรงขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ (ประมาณปีพ.ศ.2538) เนื่องจากผู้แสดงภาพยนตร์หญิงของไทยจำนวนหลายคนได้ให้การยอม

²¹ Franklin Mark Osanka And Sara Lee Johann, Sourcebook on pornography ,p. 432 -433.

รับวัฒนธรรมการถ่ายภาพเปลือยหรือที่เรียกว่าการถ่ายภาพนู้ด(Nude)ของคาราต่างประเทศ โดยการกล่าวอ้างว่าการถ่ายภาพเปลือยดังกล่าวเป็นการผลิตงานศิลป์ มิใช่ภาพลามก การถ่ายภาพเปลือยนั้นได้ดำเนินการผลิตออกมาในรูปของนิตยสารเฉพาะกิจ หรือถ่ายวิดีโอคาราโอเกะ และทำการวางจำหน่ายตามร้านหนังสือและร้านจำหน่ายวิดีโอเทปทั่วไป โดยผู้ผลิตอ้างว่าการเปลือยกายบางส่วนของผู้หญิงที่ปรากฏนั้นเป็นการผลิตงานศิลปะเพื่อความสวยงามอยู่ในกรอบของกฎหมาย นอกจากนี้ผู้รักษากฎหมายคือเจ้าหน้าที่ตำรวจเองก็ได้กวัดข้นควบคุมอย่างเคร่งครัด เนื่องจากเห็นว่าสาธารณชนทั่วไปต่างก็ไม่มีวี่แวงเพื่อต่อต้านการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกเหล่านี้มากนัก

การวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับกระแสการถ่ายภาพเปลือยดังกล่าวนี้สังคมไทยมีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงบ้าง แต่ไม่มีการเคลื่อนไหวที่เป็นรูปธรรมมากนัก อีกทั้งการศึกษาเพื่อกำหนดมาตรการในการแก้ไขหรือควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทย ก็ยังไม่มีการศึกษาถึงมาตรการที่เหมาะสมต่อการแก้ไขปัญหาการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกที่ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นทุกวัน

ผู้เขียนได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวและความคิดเห็นของบุคคลกลุ่มองค์กรและสาธารณชนทั่วไปที่แสดงความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการผลิตและเผยแพร่สื่อทางเพศตลอดจนวัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทย พบว่าสังคมไทยในปัจจุบันประสบปัญหาการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกอย่างมากมาย เนื่องจากหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจับกุมปราบปรามยังไม่มีความตื่นตัวในการควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทยอย่างเคร่งครัดมากนัก โดยผู้บังคับบัญชาระดับสูงของกรมตำรวจได้ยอมรับว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่เอาใจใส่และเคร่งครัดมากในการปราบปรามวัตถุหรือสิ่งของลามกที่แพร่หลายในสังคมไทย โดยมีการปล่อยปละละเลยให้มีการฉายภาพยนตร์ลามกกันเป็นจำนวนมากและเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละท้องที่ก็ไม่ได้ให้ความสนใจที่จะเข้าไปดำเนินการจับกุมหรือปราบปรามแต่อย่างใด²² นอกจากนี้ยังมีการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกกันอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นนิตยสารสิ่งพิมพ์ วิดีโอ และวิดีโอคาราโอเกะที่มีลักษณะล่อแหลมในทางเพศเป็นอย่างมาก และถือว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมายในคดีร้ายแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิดีโอคาราโอเกะที่นำมาใช้แพร่หลายในแหล่งท่องเที่ยวและในสถานบันเทิงยามค่ำคืน อันเป็นการก่อให้เกิดภาพลบต่อสังคมและวัฒนธรรมอันดีงามและเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดคดีขึ้นในรูปแบบต่างๆ²³

²² พล.ต.ท.ไพฑูรย์ สุวรรณวิเชียร .หนังสือลามกฉายเคลื่อนกรุงจเรตำรวจคาดโทษท้องที่. สยามโพสต์.(วันที่ 7 เมษายน 2537):2

²³ พล.ต.ท.โกวิท วัฒนภูมิ .สั่งฟันไม่เลียงตำรวจชกินส่วยสื่อลามกอนาจาร. สยามโพสต์.(วันที่ 7กรกฎาคม2538):8

หลักฐานที่ปรากฏอย่างชัดเจนว่าสังคมไทยในปัจจุบันกำลังประสบปัญหาการแพร่ระบาดของวัตถุหรือสิ่งของลามกอย่างรุนแรงคือ กรมตำรวจได้แสดงตัวเลขให้เห็นว่ามีการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทยอย่างมากมาย โดยสามารถกวาดค้นจับกุมสิ่งพิมพ์ลามกอนาจารถึง 105,448 เล่ม วิดีโอเทปลามก 4,187 ม้วน แผ่นซีดีลามก 51 แผ่น ปฏิทินโป๊ 610 เล่ม ภาพลามก 1,284 ใบ แผ่นสไลด์ภาพลามก 51 แผ่น ตันฉบับอาร์ตเวิร์กภาพลามกและข้อความต่าง ๆ 150 ชุด นอกจากนี้ยังมีของกลางอยู่ระหว่างการพิพากษาของศาลอีกจำนวนมาก โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์ลามกอนาจารที่รอการทำลายกว่า 5 แสนเล่ม²⁴

จากตัวเลขการจับกุมวัตถุหรือสิ่งของลามกจำนวนมากดังกล่าวนี้ เป็นดัชนีชี้ให้เห็นได้ว่ายังมีวัตถุหรือสิ่งของลามกอีกจำนวนมากที่สามารถเผยแพร่เข้าไปสู่สาธารณชนทั่วไป เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากปริมาณหนังสือลามกที่สามารถจับกุมมาได้และรอคำพิพากษาให้ทำลายมีปริมาณถึงกว่า 5 แสนเล่ม ทำให้สามารถประมาณการณได้ว่ายังมีวัตถุหรือสิ่งของลามกที่แพร่หลายอยู่ในสังคมไทยอีกเป็นจำนวนมาก

ในด้านการรณรงค์ปราบปรามวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่ในการควบคุมการผลิตและเผยแพร่สิ่งลามกได้ยอมรับว่าการปราบปรามสิ่งลามกในสังคมไทยนั้นเป็นกระบวนการที่ยากต่อการปราบปรามเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากขบวนการผลิตสิ่งลามกมีการทำงานเป็นขบวนการ เพื่อป้องกันมิให้ตำรวจสามารถทำการปราบปรามได้อย่างสะดวก การแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทย จึงเป็นไปอย่างรวดเร็วและสามารถเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มทุกพื้นที่ แต่ปรากฏการณ์นี้กลับได้รับความสนใจจากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการควบคุมปราบปรามตามกฎหมายไม่มากนัก ซึ่งผู้เขียนได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทย พบว่าในปัจจุบันได้มีการแพร่หลายของวัตถุหรือสิ่งของลามกไปสู่เด็กและเยาวชนไทยมากขึ้นกว่าในอดีตอย่างมากมาย และส่งผลกระทบต่อสังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้

จากการศึกษาพบว่าในคดีที่ผู้หญิงและเด็กหญิงถูกละเมิดทางเพศทั่วประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2522 - 2531 มีคดีเกิดขึ้นเฉลี่ยตกเดือนละ 206 ราย ซึ่งการข่มขืนกระทำชำเรา มักเกิดขึ้นเพราะค่านิยมที่ผิด ๆ ที่คิดกันว่าผู้หญิงเป็นเพียงผู้ตอบสนองความต้องการทางเพศให้กับผู้ชาย บวกกับการถูกกระตุ้นจากสื่อลามกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือลามก วิดีโอลามก ที่แพร่

²⁴ พ.ต.ต.เชวงศักดิ์ สิ้นสูงสุด .นครบาลกวาดล้างอนาจารมุขเฝ้าทำลายสื่อลามก - ตูมัว. มติชนรายวัน.(วันที่ 7 กันยายน 2539):13

หลายกันอย่างดาษดื่นในสังคม²⁵ อีกทั้งหนังสือและวิดีโอลามกสามารถจำหน่ายได้อย่างแพร่หลายตามร้านที่โชว์ให้เห็นเด่นชัดและสามารถหาซื้อได้อย่างง่ายดายในราคาที่ไม่แพง²⁶

จากการศึกษาทางด้านจิตวิทยายืนยันว่า 70 เปอร์เซ็นต์ของผู้ชายที่ได้เห็นภาพเปลือยของผู้หญิงจะเกิดอารมณ์ทางเพศและเมื่อเกิดอารมณ์แล้วไม่อาจที่จะระบายนับกับภาพโป๊บนกระดาษได้จึงไประบายออกกับเด็กหรือคนที่อยู่รอบข้าง นับเป็นผลกระทบอันตรายที่เกิดจากธุรกิจตีพิมพ์ภาพเปลือยที่สังคมยังไม่ตระหนักถึงจุดนี้มากนัก²⁷

นอกจากนี้ยังพบว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกยังส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในสังคมไทยอย่างรุนแรง เนื่องจากสถิติคดีอาญาที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางระหว่างปี 2533 - 2538 มีการกระทำความผิดคดีอาญาและข่มขืนกระทำชำเราจำนวน 399 คดี นอกจากการกระทำความผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศโดยตรงแล้ว เด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุมทั้งชายและหญิงมักจะมีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร เช่นการเที่ยวโสเภณี เที่ยวหญิงบริการ คำประเวณี มีภรรยา มีสามี มีคนรักและร่วมเพศกับคนรัก จากการศึกษาพฤติกรรมที่เป็นแนวโน้มชักนำไปสู่การกระทำความผิดจากเยาวชน จำนวน 643 คน พบว่าเยาวชนจำนวน 128 คน หรือร้อยละ 20.18 มีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันสมควร โดยเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมักจะยอมรับว่าตนเรียนรู้การร่วมเพศจากหนังสือและสิ่งพิมพ์ลามก รวมทั้งวิดีโอลามก ซึ่งเผยแพร่ทั่วไปในหมู่วัยรุ่น ซึ่งเป็นการเรียนรู้ในทางที่ผิดและอาจยั่วให้เกิดการกระทำความผิดทางเพศหรือเกิดพฤติกรรมเสียหายในทางเพศได้โดยง่าย²⁸

จากการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกที่มีต่อบุคคลในสังคม ยังพบว่า มีผู้เห็นว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดภัยจากการชำมขืนและเห็นว่าการปราบปรามสื่อลามกอนาจารสามารถป้องกันภัยจากการชำมขืนได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่ในการปราบปรามการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก ได้เห็นว่าควรมีการตรวจจับสื่อลามกโดยเร็วเพื่อเป็นการป้องกันภัยจากการชำมขืน²⁹

²⁵ อุษา จารุสวัสดิ์.ข่มขืน....ภัยมืดของหญิงไทย.มติชนสุดสัปดาห์.(วันที่ 11กุมภาพันธ์ 2537):60

²⁶ สมโชค เจริญการ.แก้พฤติกรรมเยาวชนหน้าที่ของใคร.มติชนรายวัน.(วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2537):20

²⁷ สุภาภรณ์ อัญมณกุล."นู้ด" ธุรกิจแสวงประโยชน์บนเรือนร่างผู้หญิง.ไทยรัฐ.(วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2537):4

²⁸ วิชา มหาคุณ.ปัญหาทางเพศในวัยรุ่น:ศึกษาจากเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด.มติชนรายวัน.(วันที่ 27 กันยายน 2538):20

²⁹ ผศ.สุภูมิ เจริญทรัพย์ .คุ้มครองลูกอย่างไร?ให้พ้นภัยฆ่า.....ข่มขืน.สยามโพสต์.(วันที่ 25 สิงหาคม 2539):3

2.3 ผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกต่อบุคคลและสังคม

การที่รัฐต่างๆ ได้บัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมการผลิตและจำหน่ายวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้น มีเหตุผลเนื่องจากสังคมทั่วไปมีความเห็นว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นเป็นสิ่งที่มีความกระทบที่เป็นผลร้ายต่อบุคคลและสังคม ซึ่งสามารถแยกแยะเหตุผลในการควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามกได้ 2 ประการคือ

ประการที่หนึ่งเนื่องจากวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นสิ่งที่ เป็นสาเหตุทำให้มาตรฐานทางศีลธรรมของสังคมเสื่อมทรามลง

ประการที่สองเนื่องจากวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นสิ่งที่อาจเป็นสาเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ และมีผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปเช่น เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง มีพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ

เหตุผลประการแรกนั้นเป็นสิ่งที่ทุกสังคมให้การยอมรับว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นสิ่งที่ เป็นสาเหตุทำให้มาตรฐานทางศีลธรรมของสังคมเสื่อมทรามลง เนื่องจากสังคมทั่วไปล้วนไม่ให้การยอมรับการเปิดเผยเรื่องการเมืองการมีเพศสัมพันธ์ต่อสาธารณะ แต่เหตุผลประการที่สองนั้นยังเป็น สิ่งที่ยังไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศหรือมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลจริงหรือไม่ ในบทนี้ผู้เขียนได้ทำการ ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกที่มีต่อบุคคลและสังคม โดยศึกษาทั้งจากของ ต่างประเทศและในประเทศไทย ดังนี้

2.3.1 ผลกระทบของวัตถุและสิ่งของลามกในต่างประเทศ

จากการศึกษาของคณะกรรมการต่างๆ เกี่ยวกับผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกที่มี ผลต่อบุคคลและสังคมในต่างประเทศ ปรากฏว่าคณะกรรมการที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุหรือ สิ่งของลามก ได้รายงานผลการศึกษาวิจัยที่แตกต่างกัน ดังนี้คือ

The Commission On Obscenity and Pornography สรุปว่า จากการศึกษาวิจัย ปรากฏว่าไม่มีพยานหลักฐานยืนยันได้ว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกมีบทบาทต่อการกระทำผิดของ เยาวชนหรือมีผลกระทบต่อพฤติกรรมในการก่ออาชญากรรมบุคคลไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ คณะกรรมการ ไม่สามารถที่จะยืนยันได้ว่าการเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกจะเป็นปัจจัยในการกระทำผิดทาง เพศหรือการกระทำความผิดทางเพศของเด็ก

The Committee on Obscenity and Film Censorship สรุปว่าจากการศึกษาของคณะ กรรมการพบว่า เป็นสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้ที่จะลงความเห็นว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกที่ปรากฏใน ประเทศอังกฤษมีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมใดๆ

The Attorney General's Commission on Pornography สรุปว่า คณะกรรมการมี ความเห็นเป็นเอกฉันท์และมีหลักฐานที่สามารถนำมาสนับสนุนสมมุติฐานที่ว่าวัตถุหรือสิ่งของ

ลามกทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อการกระทำที่รุนแรงทางเพศอันเป็นการต่อต้านสังคมและมีความเป็นไปได้ที่วัตถุหรือสิ่งของลามกจะมีผลต่อบุคคลบางกลุ่มในการกระทำความผิดทางเพศอันผิดต่อกฎหมาย³⁰

จากการศึกษาของคณะกรรมการทั้ง 3 คณะดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีคณะกรรมการ 2 คณะที่สรุปว่าไม่สามารถยืนยันได้ว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นมีผลต่อการกระทำผิดเนื่องจากไม่มีพยานหลักฐานที่พิสูจน์ได้อย่างชัดเจนแต่คณะกรรมการอีกคณะหนึ่งยืนยันว่ามีหลักฐานที่สามารถยืนยันได้อย่างชัดเจนว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกมีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศจริง ซึ่งจากการศึกษาของนักสังคมวิทยา นักกฎหมาย นักอาชญาวิทยา และองค์กรเอกชนอื่นๆ ต่างรายงานผลการศึกษาที่สอดคล้องกับคณะกรรมการ The Attorney General's Commission on Pornography ว่าสามารถหาหลักฐานมาพิสูจน์ได้ว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นมีผลกระทบต่อบุคคลและสังคมจริง ดังนี้

จากการศึกษาวิจัยของ frankin mark osanka และ sara lee johann ที่ได้รวบรวมการศึกษาวิจัยจากแหล่งต่างๆพบว่า จากการศึกษารายงานของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างรายงานผลว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นมีผลกระทบต่อบุคคลและสังคมจริง โดยผลการศึกษาระบุว่าของจำเลยที่มีพฤติกรรมทางเพศจำนวน 500 คนพบว่าการกระทำความผิดของจำเลยบางส่วนเกี่ยวกับความรุนแรงหรือการทำร้ายร่างกายมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งลามก

จากรายงานคดีฆาตกรรมจำนวน 36 คดีของตำรวจสอบสวนกลางสหรัฐ หรือ FBI รายงานผลการศึกษาคดีจำนวน 29 คดีพบว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกได้มีส่วนกระตุ้นให้เกิดการกระทำทางเพศรวมทั้งการข่มขืนและฆาตกรรมด้วย นอกจากนี้ FBI พบว่าจำนวน 81 เปอร์เซ็นต์ของ 36 คดี ผู้กระทำความผิดทางเพศจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศจากการอ่านหนังสือลามก

จากการศึกษาของ William Marshall พบว่าจำนวนมากกว่าครึ่งของผู้ที่กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรายอมรับว่าได้ใช้วัตถุหรือสิ่งของลามกกระตุ้นความต้องการทางเพศในการกระทำผิด ส่วน 19 เปอร์เซ็นต์ของจำเลยที่กระทำความผิดทางเพศได้ใช้ความรุนแรงในการร่วมเพศและได้ใช้วัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นตัวกระตุ้นในการข่มขืน จำนวน 38 เปอร์เซ็นต์ได้ยอมรับว่าได้ตกลงใจที่จะทำผิดทางเพศในทันทีทันใดที่ได้รับการกระตุ้นจากวัตถุหรือสิ่งของลามก จำนวน 55 เปอร์เซ็นต์ของพวกโฮโมเซ็กชวล (Homosexual) ที่กระทำการก่อกวนทางเพศต่อเด็กผู้ชายได้ใช้วัตถุหรือสิ่งของลามกที่แสดงโดยเด็กเป็นตัวกระตุ้นความต้องการในการก่ออาชญากรรมทางเพศต่อเด็ก

รายงานเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศจำนวนระหว่าง 35,000 คดีถึง 38,000 คดีที่บันทึกไว้ในคอมพิวเตอร์ของรัฐมิชิแกน เมื่อเดือนมีนาคม 1979 พบว่าจำนวน 41 เปอร์เซ็นต์

³⁰ Gordon Hawkins and Franklin E. Zimring, Pornography in a Free Society, p.75.

ของคดีย่อมขึ้นทางเพศนั้นวัตถุหรือสิ่งของลามกมีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งก่อนที่ผู้กระทำความผิดจะลงมือกระทำและในระหว่างที่ผู้กระทำความผิดลงมือทำการข่มขืนเหยื่อด้วย

ในปี 1973 มีการวิจัยพบว่า 57 เปอร์เซ็นต์ของผู้กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราได้ยอมรับว่าระหว่างที่ลงมือกระทำต่อบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อจะจินตนาการถึงภาพการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในภาพลามกเคยเห็น และพบว่าจำนวน 77 เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ตกเป็นเป้าหมายการรังควานทางเพศจะเป็นเด็กชาย จำนวน 87 เปอร์เซ็นต์จะเป็นเด็กหญิง รายงานดังกล่าวนี้ได้พยายามที่แสดงให้เห็นถึงการเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่ได้รูปแบบมาจากวัตถุหรือสิ่งของลามก เป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าในจำนวน 85 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มที่ควบคุมการสำรวจได้ชี้ให้เห็นว่าพวกเขาเหล่านั้นสามารถที่จะเลียนแบบพฤติกรรมรูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏในวัตถุหรือสิ่งของลามกที่ได้เห็น

Diana Scully ได้ศึกษาจากการสัมภาษณ์นักโทษคดีย่อมขึ้นจำนวนมากกว่า 500 ชั่วโมงพบว่าจำนวน 65.3 เปอร์เซ็นต์ของนักโทษต่างยอมรับว่าได้เคยพบเห็นและใช้วัตถุหรือสิ่งของลามกกันมาแล้วทั้งสิ้น ซึ่งนักโทษเหล่านั้นต่างก็เชื่อมั่นว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกต่าง ๆ ล้วนแต่ยอมรับว่าการข่มขืนกระทำชำเราอันเป็นหลักการที่เป็นพฤติกรรมที่ยอมรับได้³¹

The capital times in Madison Wiscousin รายงานเมื่อเดือนกันยายน 1984 ว่าจากการศึกษาของของสมาคมนักจิตศาสตร์อเมริกัน (American Psychiatric Association) พบว่าในเด็กจำนวน 66 คนที่ถูกชักจูงเข้าไปเกี่ยวข้องกับธุรกิจทางเพศ มีตัวเลขแสดงว่า 54.8 เปอร์เซ็นต์ของเด็กเหล่านั้นได้ถูกนำตัวไปสู่ขบวนการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกด้วย และมีหลักฐานชัดเจนว่าการนำเด็กมาหาผลประโยชน์ในธุรกิจการผลิตวัตถุหรือสิ่งของลามกนั้นให้ผลตอบแทนแก่ผู้ผลิตและจำหน่ายอย่างมหาศาล

การรวบรวมสถิติในปี ค.ศ.1984 จากเด็กและผู้ใหญ่จำนวน 200 คนที่ตกเป็นเหยื่อทางเพศและโสเภณีในเมืองซานฟรานซิสโก (San Francisco) พบว่าในจำนวนคดีย่อมขึ้น 193 คดี จำนวน 24 เปอร์เซ็นต์ที่ผู้ถูกลงมือข่มขืนจะกล่าวพาดพิงถึงวัตถุหรือสิ่งของลามก ส่วนผู้กระทำความผิดฐานข่มขืนจะกล่าวอ้างถึงวัตถุหรือสิ่งของลามกและยืนยันความเชื่อว่าเหยื่อของตนจะมีความสุขสุดยอขณะถูกข่มขืนเมื่อคนใช้ความรุนแรงขณะข่มขืน ในจำนวน 178 คดีของเยาวชนที่ถูกปล่อยไปค้ากำไรทางเพศพบว่า จำนวน 22 เปอร์เซ็นต์ของเยาวชนเหล่านั้นอ้างว่าผู้กระทำความผิดได้ใช้วัตถุหรือสิ่งของลามกกับตนก่อนมีการร่วมเพศ และจากการสำรวจยังพบว่าผู้หญิงที่เป็นโสเภณีจำนวน 38 เปอร์เซ็นต์ ล้วนแต่มีภาพเปลือยของตนในขณะที่เป็นเด็ก ผู้สำรวจยังได้กล่าวว่าผลสรุปที่ได้จากการศึกษาสามารถนำมาสนับสนุนความคิดที่ว่ามีการนำรูปแบบของสิ่งลามกมาเป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบในการปฏิบัติทางเพศจริงด้วย

³¹ frankin mark osanka and sara lee johann , source book on pornography , p.80 - 81.

2.3.2 ผลกระทบของวัตถุหรือสิ่งของลามกในประเทศไทย

จากการศึกษาถึงผลกระทบของสิ่งลามกที่มีบทบาทในการเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรมทางเพศในสังคมไทยนั้น ศาสตราจารย์ได้มีความเห็นว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ โดยศาสตราจารย์ได้มีคำวินิจฉัยว่าการทำให้แพร่หลายซึ่งสิ่งลามกเป็นการผิดศีลธรรมอันอาจเป็นบ่อเกิดการกระทำผิดทางเพศที่เป็นภัยต่อสังคมและสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้³²

ผู้เขียนได้ทำการศึกษารวบรวมจากการรายงานข่าวการเกิดอาชญากรรมทางเพศของหนังสือพิมพ์รายวันของประเทศไทยหลายฉบับ พบว่าผู้ต้องหาที่กระทำความผิดทางเพศจำนวนหลายรายได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นสิ่งที่เป็นมูลเหตุจูงใจกระตุ้นให้กระทำความผิดทางเพศ จำนวนหลายคดี ดังนี้

เจ้าหน้าที่ตำรวจสภ.อ.เมืองตาก จังหวัดตาก ได้จับกุมตัวนายพนม หมีดำ ในข้อหาข่มขืนกระทำชำเราบุตรสาว โดยผู้ต้องหาได้ให้การว่าเหตุที่กระทำความผิดเนื่องจากเมื่อได้เห็นภาพโป๊ที่โฆษณาเหล้าและน้ำมันเครื่องทำให้ยั่ววนใจจนเกิดอารมณ์ทางเพศเมื่อภรรยาไม่อยู่จึงกระทำการข่มขืนบุตรสาว³³

เจ้าหน้าที่ตำรวจสภ.อ.เมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ได้จับกุมตัวนายสุรศักดิ์ กอบบุญ ในข้อหาพยายามข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภริยาของตน โดยผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าเหตุที่กระทำความผิดเนื่องจากได้ดูวิดีโอลามก ต่อมาเมื่อเห็นผู้เสียหายกำลังอาบน้ำอยู่จึงเกิดอารมณ์และจะทำการข่มขืน³⁴

เจ้าหน้าที่ตำรวจสน.พหลโยธินได้จับกุมตัวนายประสิทธิ์ ทองสา ในข้อหากระทำลามกอนาจารอันควรขายหน้าในที่สาธารณะเนื่องจากผู้ต้องหาได้ทำการสำเร็จความใคร่ในที่สาธารณะเพื่อให้ผู้เสียหายที่เป็นหญิงอื่นได้เห็น โดยผู้ต้องหาได้ให้การรับสารภาพว่าเคยกระทำการสำเร็จความใคร่เช่นเดียวกันนี้มาแล้วประมาณ 6 ครั้ง สาเหตุมาจากได้ดูภาพลามกแล้วจะเกิดอารมณ์ทางเพศ³⁵

เจ้าหน้าที่ตำรวจสภ.อ.ด่านซ้าย จังหวัดเลย ได้จับกุมตัวนายบุญหล้า เชื้อบุญมี ในข้อหากระทำการอนาจาร ซึ่งจากการตรวจค้นบ้านพักของผู้ต้องหาพบหนังสือโป๊ภาพนู้ดจำนวนหลายเล่ม ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าได้ดูภาพนู้ดแล้วเกิดอารมณ์ต้องการทางเพศจึงออกไปหาผู้หญิงเพื่อระบายความต้องการ เมื่อได้พบผู้เสียหายที่กำลังอาบน้ำจึงกระทำความผิด จาก

³² คำพิพากษาฎีกาที่ 2875/2531

³³ รายงานข่าว.ไทยรัฐ.(วันที่ 26 พฤษภาคม 2537):24

³⁴ รายงานข่าว.มติชนรายวัน.(วันที่ 22 กรกฎาคม 2538):10

³⁵ รายงานข่าว.ไทยรัฐ.(วันที่ 11 มีนาคม 2537):22

การสอบสวนพบว่าผู้ต้องหาหนีพึ่งพันทโษในคดีกระทำการอนาจารก่อนหน้าที่จะลงมือกระทำ ความผิดคดีนี้เพียงหนึ่งอาทิตย³⁶

เจ้าหน้าที่ตำรวจสภ.อ.เมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้จับกุมเด็กชายบี (นามสมมุติ) อายุ 13 ปี ในข้อหาข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงอายุ 5 ปี โดยผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าก่อน กระทำความผิดได้ดูวิดีโอลามกกับเพื่อนบ้านแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ เมื่อกลับมาถึงบ้านพบ เด็กหญิงผู้เสียหายจึงพาเข้ามาในบ้านแล้วบังคับให้ผู้เสียหายกระทำเหมือนในภาพยนตร์ที่ได้ดู มา จากนั้นจึงลงมือข่มขืนจนสำเร็จความใคร่³⁷

เจ้าหน้าที่ตำรวจสน.นางเลิ้ง ได้จับกุมตัวเด็กชายตุ๋ (นามสมมุติ) อายุ 14 ปี ในข้อหา ข่มขืนกระทำชำเราและฆาตกรรมเด็กหญิงอายุ 5 ปี โดยผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าก่อน กระทำความผิดได้ดูวิดีโอลามกกับเพื่อนบ้าน เมื่อพบเด็กหญิงผู้เสียหายจึงเกิดอารมณ์ทางเพศ โดยหลอกพาเข้าไปในที่ที่เกิดเหตุและลงมือข่มขืนและได้จับเด็กหญิงกดหน้าจนถึงแก่ความตาย³⁸

จากข้อเท็จจริงที่ได้ศึกษามาดังกล่าว พบว่าผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรม ทางเพศต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ให้การยอมรับว่ามูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดเหล่านั้น ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งลามกทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เมื่อมีโอกาสหรืออยู่ในสถานการณ์ที่สามารถ ลงมือกระทำความผิดได้อย่างสะดวก จึงตัดสินใจที่จะกระทำความผิดต่อบุคคลที่เป็นเหยื่อตาม จินตนาการที่ได้รับมาจากสิ่งลามกที่ได้เห็น ซึ่งอาจเป็นการพิสูจน์สมมุติฐานเบื้องต้นได้ว่าวัตถุ หรือสิ่งของลามกเป็นมูลเหตุที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ ดังนั้นรัฐจึงควรมีการบัญญัติ กฎหมายเพื่อควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกอย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นการป้องกันหรือลดปัญหาการก่ออาชญากรรมทางเพศที่ได้รับแรงกระตุ้นมาจากวัตถุหรือสิ่งของลามก ดังกล่าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³⁶ รายงานข่าว. เดลินิวส์. (วันที่ 3 พฤศจิกายน 2538): 18

³⁷ รายงานข่าว. เดลินิวส์. (วันที่ 3 มีนาคม 2539): 20

³⁸ รายงานข่าว. ไทยรัฐ. (วันที่ 16 สิงหาคม 2539): 17